

[Marianne Jelved]

Dernæst spørger hr. Knud Lind, hvad jeg mener at prisen for et bæredygtigt landbrug er. Hvis jeg var i stand til at sige, hvad prisen var, så ville jeg gerne gøre det. Jeg lægger op til, at der skal skaffes et beslutningsgrundlag, der viser, hvad det vil koste. Og så er der ingen grund til at svare på flere af hr. Knud Linds spørgsmål.

Hr. Leif Hermann siger, at konsensuskonferencen ikke er SF's livret. Jeg har ikke i sinde her fra denne talerstol i dag i dette øjeblik at forelægge et forslag til program for en konsensuskonference. Jeg mener, at en konsensuskonference med bredde af forskere og andre, der har viden om dette emne, og politikere, der kan stille spørgsmål, vil skabe en debat, som er nødvendig for at få forståelse for, hvad det er, vi taler om, når vi har planer om at lave en handlingsplan for et bæredygtigt landbrug.

Så spørger hr. Leif Hermann, hvad det er for nogle kort, der skal på bordet, som ikke allerede er der. Jeg ville f.eks. gerne have nogle forskellige overvejelser om, hvilke konsekvenser der ville være, hvis man valgte at indføre kvoter for kunstgødningsforbrug, hvilke konsekvenser der ville være, hvis man indførte afgifter på kunstgødning, hvilke konsekvenser der ville være, hvis man indførte en eller anden form for strukturændring, hvilke konsekvenser der ville være, hvis man brugte andre typer styringsmidler, hvordan reaktionsmønsteret i landbruget ville være osv. Det er det, der menes, når jeg siger, at kortene skal på bordet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Marianne Jelved havde i sit første indlæg nogle begrundelser for, hvorfor hun ville have en konsensuskonference. Begrundelserne herfor kan vel i og for sig umiddelbart lyde fornuftige. Hun har jo lige gentaget nogle af dem her: fælles referencer og alle kortene på bordet osv.

Men alt dette oplevede vi jo ved konsensuskonferencen i foråret 1987 forud for den nuværende vandmiljøplans vedtagelse, alt det oplevede vi, men hvad nytter det at gentage det? For det, der skete, var, at tingene blev sagt ved konferencen, men de borgerlige partier, som står bag vandmiljøplanen, lyttede ikke til konferencen.

Hvad mening har det at tage øvelsen én gang til, når man oven i købet her i dag hører fru

Hanne Severinsen erklære, at hun heller ikke agter at lytte til dem? For når man citerer den første konferences konklusioner for hende, så siger hun bare: Det tror jeg ikke på. Så bliver det da en tom øvelse, som ikke gavner noget.

Det er den nuværende vandmiljøplan et godt eksempel på, for tingene blev sagt ved den første vandmiljøkonsensuskonference; der blev bare ikke lyttet til dem.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt sige til fru Marianne Jelved, at ét er, at Venstre snyder på vægten ude i forsamlingshusene og ikke rigtig får fortalt, hvad det drejer sig om, men den går jo ikke herinde i Folketinget.

Målsætningen skal fastholdes, var en af sætningerne fra fru Marianne Jelved, og så var det spørgsmålet om prisen. Når man nu på side 7 under punkt B. Konklusioner kan læse fra fru Marianne Jelveds partifælle miljøministeren om selve vandmiljøplanen, at »denne udvikling må forventes at fortsætte i de kommende år, men der er ikke nu holdepunkter for at antage, at vandmiljøplanens mål, en halvering af kvælstofudvaskningen, kan nås i 1992 eller senere med de iværksatte initiativer«, og når man samtidig hører, at målsætningen fastholdes – og når målsætningen fastholdes, så ønsker man altså også at nå sine mål – så må fru Marianne Jelved sige: Vi ønsker at nå de mål i 1995 eller i 1997. Så er det altså ikke målsætningen for 1992, der er tale om.

Hvis man omvendt fastholder, at man skal være klar i 1992, så må det have en pris, og den pris vil jeg gerne vide af hensyn til det danske landbrug, for er der noget, som man ikke kan lide i landbruget, så er det, at man egentlig ikke rigtig ved, hvad man nu skal til at investere i. Hvad kan fru Marianne Jelved og partiet Venstre inde på Christiansborg nu finde på at smide i hovedet på os? Det er derfor, vi må have at vide, om der er gødningsafgifter eller andet ndervejs til dansk landbrug. Det går altså ikke at afkorte svarene på den måde, som vi hørte sidst.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal ikke forlænge diskussionen om kon-